

El Comitè Espanyol de Ciències Històriques així reconstituït té davant seu una tasca delicada i complexa. Les activitats internacionals dels historiadors, després del parèntesi de la guerra, han reprès amb inusitada intensitat, que es manifesta en la multiplicitat dels congressos internacionals i en les iniciatives de treballs conjunts que s'anuncien o es descabdellen. La presència d'Espanya en el C.I.C.H. haurà de manifestar-se en la intervenció dels seus historiadors en les tasques conjuntes. Restar-ne al marge, tot formant part del Comitè, fóra molt pitjor que no formar-ne part. La tasca realitzada en el període 1926-39 pot servir de norma. Creiem poder afirmar que l'aportació dels historiadors catalans s'hi adaptarà plenament, sempre que les possibilitats els en siguin donades.

FERRAN SOLDEVILA

LA I REUNIÓ INTERNACIONAL D'ESTUDIS MEDITERRANIS

(PALERM, 11-13 JUNY 1951)

Els dies 11, 12 i 13 de juny de 1951 va tenir lloc a Palerm la I Reunió Internacional d'Estudis Mediterranis, organitzada pel Centro Studi e Scambi Internazionali de Palerm, amb la col·laboració de la revista «Rassegna Mediterranea» i el butlletí «Mondo Arabo». La seva finalitat era de «promoure una més activa i concreta col·laboració cultural entre els països de la conca mediterrània i aplegar una més completa documentació de la contribució aportada per la civilització mediterrània al progrés dels pobles». El tema de la Reunió, que era la Unitat mediterrània, havia d'ésser debatut en quatre seccions: I. Ciències: a) Medicina, b) Dret; II. Història, Lletres i Arts; III. Economia, Transports i Turisme, i IV. Estudis polítics i socials.

La sessió inaugural va tenir lloc al Palau de les Aguiles, de Palerm, a la sala de les Làpides. Després de la salutació de la ciutat als congressistes, pronunciada pel senyor Leone Marchesano, hi van pronunciar discursos el príncep Gianfranco Alliata, president de la Reunió, i Vittorio Emanuele Orlando, president de la Regió autònoma de Sicília. Entre les institucions adherides a la Reunió, el príncep Alliata va esmentar en un dels primers llocs, el segon, immediatament després de l'American University of Beirut, l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS, que estava representat, ensems amb la Societat Catalana d'Estudis Històrics, pel qui signa aquestes ratlles. En el discurs del President de la Regió autònoma, hi hagué un paràgraf, que la ressenya oficial resumeix així: «Infine, dopo avere accennato alle communioni linguistiche già esistenti, naturalmente fiorite, tra gli idiomi di Italia e di Provenza e quelli di Catalogna ed anche di Arabia, auspica quel più intenso e reale affratellamento fra tutte le razze mediterranee, affratellamento che può compiere un'opera gigantesca di civiltà».

Com després agraïssim al qui fou president del Consell italià durant la guerra del 1914 la referència que havia fet a Catalunya, va recordar, satisfet, que Barcelona havia donat el seu nom a un carrer.

Les sessions de treball del Congrés van tenir lloc a l'Hotel Villa Higea, on s'albergaven els congressistes especialment invitats, als quals el Comitè organitzador (en darrera instància el príncep Alliata de Monreale) sufragava generosament totes les despeses d'estada. No cal dir que el quadre meravellós

de la badia de Palerm on es troba emplaçat l'hotel amb els seus jardins va contribuir en gran manera a l'èxit de conjunt de la Reunió.

De les comunicacions presentades a les diverses seccions de la Reunió van tenir especial interès per a nosaltres la del professor de la Universitat de Palerm G. Papa d'Amico sobre *L'attività giuridica nella civiltà mediterranea del Medio Evo*, en què l'autor fa diverses referències a l'activitat comercial i jurídica dels catalans a la Mediterrània, i dedica especialment uns quants paràgrafs al *Llibre del Consolat de Mar* «la piú famosa raccolta in un testo unico delle consuetudini marittime del bacino del Mediterraneo»; la comunicació del professor Michele Vocino sobre *Unità e primati mediterranei sul mare*, que va suscitar la intervenció del signant d'aquesta ressenya per a posar de relleu la contribució catalana; la del senyor Josep de C. Serra i Ràfols sobre *Le rôle des Iles Baléares dans les relations méditerranéennes*, que, per absència de l'autor i per manca de temps, no va arribar a ésser llegida, malgrat les gestions que vam fer perquè ho fos.

De la nostra part, vam presentar una comunicació sobre *La politique de l'enfant Pierre et l'unité méditerranéenne*, que després fou inclosa, amb les primeres citades i altres moltes, en el volum d'«Atti del Primo Convegno Internazionale di Studi Mediterranei», recollides i ordenades per Armando Troni, secretari general de la Reunió, i publicats sota els auspicis de l'Accademia del Mediterraneo. També es publicà en aquest recull la comunicació del senyor Angel Alvarez de Miranda *Mediterraneo e mondo ispanico* adreçada a posar en evidència «l'especial funció cultural que, tant en el passat com en el present, ha tingut el món hispànic en l'ambient mediterrani: funció de projecció i d'amplificació», que ha dut «la llum espiritual mediterrània fins als més llunyans confins del món». Una altra comunicació, la de la senyora Raquel Rodríguez, sobre *La influenza della cultura mediterranea in Uruguay*, il·lustrava alguns aspectes d'aquesta irradiació; el nom de Santiago Rusiñol era esmentat entre els pintors que més influència havien exercit damunt els pintors uruguaians; per cert que aquest justificat esment ha desaparegut després en la comunicació impresa.

Com a resultat de la Reunió va tenir lloc la fundació de l'Acadèmia de la Mediterrània, que ha de tenir com a missió essencial de «promoure concretes enteses entre els estudiosos dels països mediterranis, a fi que en llurs activitats culturals mantinguin viva la consciència d'aquesta fonamental comunitat de civilització, de manera que esdevinguin sempre més cordials, concordants en els objectius i eficients, les relacions entre els pobles mediterranis».

FERRAN SOLDEVILA

CONGRÉS INTERNACIONAL D'ETNOLOGIA EUROPEA I OCCIDENTAL

(ESTOCOLM, 26 - 31 AGOST 1951)

El Congrés d'Etnologia celebrat a Suècia, al Nordiska Museet, d'Estocolm, l'estiu de 1951, ha permès de constatar l'organització eficaç de la Comissió Internacional d'Arts i Tradicions Populars (CIAP) i el treball que realitza, prin-